

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή Γ' Λουκά
19 Οκτωβρίου 2025

Απόστολος - ΠΡΟΣ Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΑ' 31 - ΙΒ' 9

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἤρπαγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Απόστολος - ΠΡΟΣ Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΑ' 31 - ΙΒ' 9

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ –ας εἶναι εὐλογημένο το ὄνομά του στους αἰῶνες– ξέρει ὅτι δε λέω ψέματα. Στη Δαμασκό, ὁ διοικητής-εκπρόσωπος τοῦ βασιλιά Ἀρέτα ἔβαλε φρουρούς σε ὅλη τὴν πόλη γιὰ νὰ με συλλάβει. Μέσα ὅμως ἀπὸ ἓνα ἀνοιγμα τοῦ τείχους με κατέβασαν με καλάθι καὶ ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του. Δε με συμφέρει βέβαια νὰ καυχηθῶ· θὰ το κάνω ὅμως, γιὰτὶ πρόκειται γιὰ ὁράματα κι ἀποκαλύψεις που μου χάρισε ὁ Κύριος. Ξέρω ἓναν ἄνθρωπο πιστό, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ δεκατέσσερα χρόνια ἀνυψώθηκε μέχρι καὶ τὸν τρίτο οὐρανό –δεν ξέρω ἀν ἦταν με τὸ σῶμα τοῦ ἢ χωρὶς τὸ σῶμα, αὐτό ὁ Θεὸς το ξέρει. Ξέρω ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος –ἢ ἦταν με τὸ σῶμα ἢ χωρὶς τὸ σῶμα δεν το ξέρω, ὁ Θεὸς το ξέρει– μεταφέρθηκε ξαφνικά στον παράδεισο κι ἀκούσε λόγια που δεν μπορεῖ οὔτε επιτρέπεται νὰ τα πει ἄνθρωπος. Γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο θὰ καυχηθῶ γιὰ τὸν εαυτό μου ὅμως δε θὰ καυχηθῶ, παρὰ μόνο γιὰ τὶς ταλαιπωρίες μου. Ἄμα θελήσω, λοιπόν, νὰ καυχηθῶ, δε θὰ φανῶ ἀνόητος, γιὰτὶ θὰ πω τὴν ἀλήθεια. Το ἀποφεύγω ὅμως, μήπως ἐξαιτίας τοῦ μεγαλείου τῶν ἀποκαλύψεων, με θεωρήσει κανεὶς παραπάνω ἀπ' αὐτό που βλέπει ἢ ἀκούει ἀπὸ μένα. Γιὰ νὰ μὴν υπερηφανεύομαι ὅμως, ὁ Θεὸς μου ἔδωσε ἓνα ἀγκάθι στο σῶμα μου, ἓναν ὑπηρέτη τοῦ σατανά νὰ με ταλαιπωρεῖ, ὥστε νὰ μὴν υπερηφανεύομαι. Γι' αὐτό το ἀγκάθι τρεῖς φορές παρακάλεσα τὸν Κύριο νὰ το διώξει ἀπὸ πάνω μου. Ἡ ἀπάντησή του ἦταν: «Σου ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, γιὰτὶ ἡ δύναμή μου φανερώνεται στὴν πληρότητά της μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία σου». Με περισσότερη εὐχαρίστηση, λοιπόν, θὰ καυχηθῶ γιὰ τὶς ταλαιπωρίες μου, γιὰ νὰ κατοικήσει μέσα μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Ευαγγέλιο - ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ Ζ' 11-16

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Ευαγγέλιο - Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ Ζ' 11-16

Εκείνο τον καιρό, πήγε ο Ιησούς σε μια πόλη που λεγόταν Ναϊν. Μαζί του ήταν αρκετοί μαθητές του και πολύ πλήθος. Την ώρα που πλησίαζαν την πύλη της πόλης, βγάζανε ένα νεκρό, το μονάκριβο γιο μιας μάνας, που μάλιστα ήταν χήρα. Κόσμος πολὺς ἀπὸ τὴν πόλη τὴ συνόδευε. Ὄταν εἶδε τὴ χήρα ὁ Κύριος, τὴ σπλαχνίστηκε καὶ τῆς εἶπε: «Μην κλαις». Ἐπειτα προχώρησε, ἀκούμπησε τὴ σορὸ, καὶ, ἀφοῦ στο μεταξύ αὐτοὶ ποὺ βαστούσαν τὸ φέρετρο σταμάτησαν, εἶπε: «Νεαρέ, σε διατάζω νὰ σηκωθεῖς». Ἀνακάθισε ὁ νεκρὸς κι ἄρχισε νὰ μιλάει. Ὁ Ἰησοῦς τότε τὸν παρέδωσε στὴ μητέρα του. Ὅλους τοὺς κυρίεψε δέος καὶ δόξασαν τὸ Θεὸ λέγοντας: «Μεγάλος προφήτης ἐμφανίστηκε ἀνάμεσά μας!» καὶ: «Ὁ Θεὸς ἤρθε νὰ σώσει τὸ λαό του!»

19 Οκτωβρίου 2025, Ἐκδοση Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή : Ἡ Καινὴ Διαθήκη, Ἐκδοση Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαὴλ Μαλιάππης